

Kantajan kolmas, neljäs ja viides kanneperuste ovat identtisiä sen asiassa T-148/10 esittämän ensimmäisen, toisen ja kolmannen kanneperusteen kanssa ja ne koskevat loukkauksia, joihin komission väitetään syyllistyneen sen tehdessä 9 artiklan mukaisen päätöksen, jolla tiettyjen sitoumusten noudattaminen määrättiin Rambusta velvoittavaksi.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1)

Kanne 26.3.2010 — Telefónica O2 Germany v. SMHV — Loopia (LOOPIA)

(Asia T-150/10)

(2010/C 148/71)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG (München, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Fottner ja M. Müller)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Loopia AB (Västerås, Ruotsi)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 12.1.2010 asiassa R 1812/2008-1 tekemä päätös on kumottava ja

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "Loopia" luokkaan 42 kuuluvia palveluita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitteenetelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väitteenetelyssä on vedottu: Saksassa rekisteröity sanamerkki "LOOP" luokkiin 9, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten, yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "LOOP" luokkiin 9, 16, 35, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten ja yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "LOOPY" luokkiin 9, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kaikkien riidanalaisten tavaroiden osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Riidanalaisen päätöksen kumoaminen, väitteen hylkääminen ja hakemuksen hyväksyminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

Kanne 1.4.2010 — Bank Nederlandse Gemeenten v. komissio

(Asia T-151/10)

(2010/C 148/72)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Bank Nederlandse Gemeenten (Haag, Alankomaat) (edustaja: asianajaja B. Drijber)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— komission 15.12.2009 tekemä päätös K(2009) 9963 on kumottava siltä osin kuin on kyse komission toteamuksesta siitä, että kiinteistöyhtiöiden mahdollisuutta saada lainaa Bank Nederlandse Gemeenten NV:lta on pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan valtioneuvoston päätöksiä E 2/2005 ja N 642/2009 — Alankomaat, Kiinteistöyhtiöille myönnetty olemassa oleva tuki ja erityinen valtiontuki 15.12.2009 tehdyn komission päätöksen K(2009) 9963 lopullinen.

Kantaja väittää kanteensa tueksi ensinnäkin, että kanteen kohteena oleva päätös on ristiriidassa SEUT 107 artiklan 1 kohdan kanssa, koska komission päätelmä siitä, että kantajan myöntämät lainat merkitsivät valtiontukea, perustui vastuun kohdentamista koskevan periaatteen virheelliseen tulkintaan.

Kanteen kohteena oleva päätös on toiseksi SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen sen takia, että komission päätelmä siitä, että kantajan myöntämät lainat eivät olleet markkinaehtojen mukaisia ja että ne merkitsivät näin ollen edun myöntämistä, perustui tosiseikkojen virheelliseen tulkintaan.

Kantaja toteaa kolmanneksi, että komissio laiminlöi perusteluvelvollisuuden ja huolenpitovelvollisuutensa, koska huolimatta sellaisista kyseisiä lainoja koskevista väitteistä, joita Alankomaiden viranomaiset esittivät, komissio totesi asiaa mitenkään tutkimatta, että lainat merkitsivät valtiontukea.

Kanne 30.3.2010 — El Corte Inglés v. SMHV — Azzedine Alaïa (ALIA)

(Asia T-152/10)

(2010/C 148/73)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: El Corte Inglés (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Rivas Zurdo, M López Camba ja E. Seijo Veiguela)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Azzedine Alaïa (Pariisi, Ranska)

Vaatimukset

— SMHV:n neljännen valituslautakunnan päätös on kumottava

— vastaaja tai vastapuoli, jotka vaativat kanteen hylkäämistä, on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "ALIA" (rekisteröintihaemus nro 3 788 999) luokkiin 3, 14, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: ranskalainen yhtiö Azzedine Alaïa.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: kansainvälinen sanamerkki "ALAÏA" (nro 773 126) luokkiin 3, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten; yhteisön kuviomerkki, johon sisältyy sanaosa "ALAÏA" (nro 3 485 166) luokkiin 16, 20 ja 25 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten ja aikaisempi rekisteröimätön tavaramerkki "ALAÏA" vaatteiden, naisille tarkoitettujen tuotteiden sekä muotisolisteiden valmistusta ja myyntiä varten.

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksytään osittain.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään.

Kanneperusteet: Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittu virheellisesti.